

Asyalı Bir Ozan Yahut Metin Önal Mengüşoğlu

Bursa'ya göç edeli 2 yıl bile olmamıştı.

O ufunetli 28 Şubat süreci henüz sükün etmişti.

O günün rejimi, alenen ve bütün gücüyle, inanan insanların üzerine bir kâbus gibi çöreklenmiş, adeta yok etmeye ant içmiş gibiydi.

Herkes, bir şekilde nasibini alıyordu bu gadre uğramışlıktan.

Zulmün en yakası açılmadık olanlarından birisi de İmam Hatipli çocukların nasibine düşmüştü.

Daha çocuk denecek yaştaki adamlar zulmün acımasız yüzüyle tanışmış, her biri birer mücadele adamı olmuştu adeta.

İşte o zor günlerde bendeniz de bir şeyler yapabilmek maksadıyla İmam Hatip mezunları Derneđi bünyesinde bazı çalışmalar başlatmıştım.

Maksadım, doğrudan doğruya şahsiyetleri hedef alınan bu genç adamlara özgüven kazandıracak birtakım faaliyetleri onlarla birlikte yapmak...

Bu nedenle dernek bünyesinde bir dergi çıkarmakla işe başladık.

Ardından gerek Bursadaki camiamızın mühim simalarını ve gerekse Bursa dışındaki simaları derneğe davet ederek toplantılar tertitledik.

Çoğunluğun, tabir caiz ise dükkânı kapattığı bir vasatta biz, o genç adamlarla aktivasyonun zirvesine çıkmıştık adeta.

İşte o davetlilerden birisi de Bursa'nın gerek edebiyat ve gerekse fikri anlamda mühim simalarının önde gelenlerinden olan Metin ağabeydi...

Metin Önal Mengüşoğlu...

Aslında Metin ağabeyle yine aynı sürecin başlangıç evrelerinde bir öğrenci evinde tanışmıştık.

Mütevazı duruşu, gençlere yaklaşım biçimi ve konuşurken seçtiği yalın anlatım tarzı, benim açımdan bir ünsiyet kurmak için yeterli mahiyetteki özelliklerdi.

Yakından tanıyanlar bilir Metin ağabey Hukuk Fakültesi mezunudur ve fakat o mezuniyetin kendisine kazandırdığı hiçbir hak ve yetkiyi kullanmamıştır. Diplomasını da yırtıp atmıştır.

Bu nedenle maişetini temin maksadıyla esnaflık yapıyordu.

İlk tanışmadan kısa bir süre sonra Cumhuriyet caddesindeki iplikçi dükkânına gittim.

O bilindik mütebessim çehresiyle karşıladı beni.

Tezgâhın hemen arkasındaki dar alana çektiği bir tabureye oturdum.

Çaylar eşliğinde uzun uzun musahabelerde bulunduk.

Sonrasında da bu ziyaretler kısa fasıllarla devam etti.

Bu görüşmeler, tabiatıyla aramızda bir ünsiyet oluşturmuştu.

Mezkûr ziyaretlerin birinde merhum Said Çekmegil de dükkândaydı.

Metin ağabeyin fikri manada yetişmesinde büyük rolü olan bu zatla yine Metin ağabey vesilesi ile tanışmış olduk.

Merhumla olan kısa muhaveremizde metin ağabeyin mütevazılığı hangi kaynaktan devşirmiş olduğunu da böylece anlamış bulunuyordum.

Bana “Vahye Göre Büyük Zulüm” isimli kitabını hediye etmişti “Bilge Terzi”

Malum, bu tanımlama, aynı zamanda Metin ağabeyin, vefatını müteakip Said Çekmegil ile ilgili yazdığı kitabın adıdır.

Bu denli yakın idiler birbirlerine...

Metin ağabeyin hayatındaki en mühim dönemeçlerden birisi Said Çekmegil'le birlikte hiç şüphe yok ki, Necip Fazıl'dır.

Şiir ve edebiyat bağlamında, "Üstadın tilmizi olduğunu" her vesile ile beyan ettiği, yakından tanıyanların malumudur.

Bazılarına göre çelişik gibi görünse de bu iki şahsiyetin Metin ağabey üzerindeki etkisi ve yansımaları her zaman mutedil bir mahiyet kesbetmiş ve o "bazılarını" mütemediyen yanıltmasını bilmiştir.

Yazının girişinde bahsini ettiğim dernek bünyesinde tertiplediğimiz davetlerin önemli konuklarından birisi Metin ağabey olmuştu.

"Firuze Geceler" tesmiye ettiğimiz bu sohbet toplantılarına ne zaman davet ettiyse yüksünmeden katıldı.

Sohbetlerini her seferinde şiirle taçlandırıyor.

Bendeniz âcizane birçok dergi kurdum ve yönettim. Bununla birlikte birçok program organize ettim. Kurduğum ve yönettiğim bütün dergilerde metin ağabey ricamızı kırmayarak yazdı, bütün programlara da yüksünmeden icabet etti.

Bu, açık söylemek gerekirse benim açımdan, hayata not düşülecek ehemmiyette bir yaklaşımdır ki, bunların hepsi not defterimde mevcuttur.

Metin ağabey bizim programlarımıza hangi saikle katılıyorsa, kendisini Türkiye'nin neresinde olursa olsun davet edenlerin programlarına da o anlayışla icabet ediyordu.

Bunda, fikri manada farklı düşündüğü camialarla olan sağlıklı ilişkisinin rolü elbette ki, çok büyüktü. Zira onun "sevdası davasıydı" ve bu uğurda katlanmayacağı şey yoktu.

Açık söylemek gerekirse bu hususiyet onu "nev-i şahsına münhasır" bir kişilik yapmaya yetip de artıyordu bile.

Radikal denebilecek bir yaklaşıma sahip olan birisi için kuşkusuz ki, anlaşılabilir bir durumdu bu bahsini ettiğim farklı yaklaşım...

Metin ağabeyle ilgili merhum Cahit Çollak'ın bir değerlendirmesine tanıklık etmiştim.

"Harput Şehrengizi"ni yeni bitirmişti.

Sevgili oğlunun vefatı sonrasında yazılan bu kitap, birçok yönüyle duygusallığın zirve yaptığı bölümler içeriyordu.

Cahit ağabey, bu kitap vesilesiyle Metin ağabeyin, aslında "tasavvufi derinliği" olan bir şahsiyet olduğunu iddia etmişti.

Bunu sadece bana değil kendisine de bu şekilde söylediğini ifade ettiğinde tepkisinin ne olduğunu sordum ister istemez.

Cahit ağabey bana "sadece tebessüm etti" demişti.

Aslında bunu kendisine daha sonra da sorabilirdim ama iki dost arasındaki bu değerlendirmenin Cahit ağabeyin zihninde nasıl yer etmişse öyle kalması gerektiğine inanmış olmam nedeniyle, hiç sormadım.

Muhtemeldir ki, metin ağabey de bunu ilk kez bu yazı vesilesiyle görecektir.

Metin Önal Mengüşoğlu sadece bir şair ve yazar değildir.

Yeri geldiğinde bir fikir adamı, yeri geldiğinde bir aksiyon adamı ve nihayet davasına sevdalı (tabirimi affetsin lütfen) bir mecnundur!

Neslinin daha doğru bir ifade ile jenerasyonunun son örneklerinden birisidir.

Gençlerin bu türden şahsiyetleri çok kolay anlayabileceği kanaatinde değilim doğrusu.

Büyük bir çoğunluğun "dudak büküp" geçeceği birçok hadisede aktif olarak rol almış birisi için bunun, çok da şaşılacak bir durum olmadığını da biliyorum.

Metin ağabeyi anlatmaktan çok uzak bu mütevazı yazıyı amiyane bir tabirle noktalamak isterim.

"Böyle adamlar bir daha kola kolay gelmez!"

Allah, bundan sonraki hayatını sıhhat ve selametle geçirmeyi nasip etsin...